

Publicerad 2007-06-14 16:39 av Saga-Sofia

Ofärdig, men ändå.

förlåten [slash] människa

Som ett efterlängtat halsbloss

lägger staden sig till rätta

under sommaren

människor dokumenterar

sig själva

sina ansikten

avmagringar, hudavlagringar

"all this useless devices"

en gång till

en gång till

och en gång till

som myrorna längs staketet

i villa Catarina

som de dubbelfiliga cellfördelningarna

längs din solkyssta rygg

det är en evighetsmaskin

det är en evighet

det här

men min hjärna slö

och min mage infekterad

min struktur lika organisk

som skuggorna/senorna

som betongen/blodet

i Sagrada Familia

som tankepärlan, polerad

inuti

skör [slash] människa

förlåten [slash] ofärdig

jag gör ont

och jag behöver dig

när jag så där otvunget

måste

när du lägger dig ner

med hela din tyngd

när du vågar vara ond

för att mina plågor inte ska självantända

en gång till

en gång till

och en gång till

i ruinerna;

avtryck av små fötter

för varje sten, en stulen hand

syrorna möter nere vid vägen:

kommer ni ihåg dem?

säg, kommer ni ihåg dem?

som myrorna längs staketet

i villa Catarina

som de dubbelfiliga cellfördelningarna

längs din solkyssta rygg

det är en evighetsmaskin

det är en evighet

det här.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Saga-Sofia med Poeter.se id #3919 innehar upphovsrätten